

Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1943	Ausgegeben zu Krakau, den 20. Februar 1943 Wydano w Krakau, dnia 20 lutego 1943 r.	Nr. 12
-------------	---	---------------

Tag dzień	<u>Inhalt/Treść</u>	Seite strona
31. 1. 43	Verordnung über die Einführung von Vorschriften über das Punzierungswesen im Distrikt Galizien	85
	Rozporządzenie o wprowadzeniu przepisów w sprawach probierczych w Okręgu Galizien (Galicja)	85
5. 2. 43	Vierte Verordnung über den Arbeitsfonds	86
	Czwarte rozporządzenie o Funduszu Pracy	86
5. 2. 43	Anordnung des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement über die Einführung der Anordnungen Nr. 1 bis 5 im Distrikt Galizien	87
	Zarządzenie Kierownika Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie o wprowadzeniu zarządzeń Nr 1 do 5 w Okręgu Galizien (Galicja)	87
15. 2. 43	Anordnung Nr. 6 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung	88
	Zarządzenie Nr 6 Kierownika Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opałowy	88

Verordnung

über die Einführung von Vorschriften über das
Punzierungswesen im Distrikt Galizien.

Vom 31. Januar 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einziges Paragraph.

Die Verordnung über die Einhebung einer Stückgebühr für die amtliche Prüfung der Gold- und Silberwaren vom 19. Februar 1940 (VBiGG. I S. 78) wird im Distrikt Galizien eingeführt.

Krakau, den 31. Januar 1943.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Bühler

Rozporządzenie

o wprowadzeniu przepisów w sprawach probierczych w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 31 stycznia 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

Rozporządzenie o pobieraniu opłaty od sztuki za urzędową próbę wyrobów złotych i srebrnych z dnia 19 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 78) wprowadza się w Okręgu Galizien (Galicja).

Krakau, dnia 31 stycznia 1943 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Bühler

Vierte Verordnung über den Arbeitsfonds.

Vom 5. Februar 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Artikel I.

Das Gesetz über den Arbeitsfonds vom 16. März 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 22 Pos. 163)¹⁾ wird wie folgt geändert:

Artikel 15 erhält folgende Fassung:

„**Art. 15.** (1) Beiträge zum Arbeitsfonds sind von allen Personen zu entrichten, die auf Grund des Sozialversicherungsgesetzes vom 28. März 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 51 Pos. 396)²⁾ und der Verordnung über die Angestelltenversicherung vom 24. November 1927 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 106 Pos. 911)³⁾ krankenversicherungspflichtig oder rentenversicherungspflichtig sind.

(2) Der Beitrag zum Arbeitsfonds beträgt 4 v. H. des Grundlohnes, der der Bemessung der Beiträge zur Krankenversicherung oder Rentenversicherung zugrunde gelegt wird. Die Beiträge sind je zur Hälfte vom Arbeitnehmer und Arbeitgeber zu tragen.

¹⁾ Gesetz über den Arbeitsfonds vom 16. März 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 22 Pos. 163) mit den Änderungen

- a) des Gesetzes vom 13. März 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 29 Pos. 235),
- b) der Verordnung vom 24. Oktober 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 94 Pos. 849),
- c) des Gesetzes vom 14. Juli 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 52 Pos. 401),
- d) der Verordnung über den Arbeitsfonds vom 8. März 1940 (VBIGG. I S. 96),
- e) des § 23 Abs. 2 Nr. 3 der Verordnung über die Gewährung von Arbeitslosenhilfe vom 9. November 1940 (VBIGG. I S. 329),
- f) der Zweiten Verordnung über den Arbeitsfonds vom 14. Dezember 1940 (VBIGG. I S. 363) und
- g) der Dritten Verordnung über den Arbeitsfonds vom 30. Juni 1941 (VBIGG. S. 408).

²⁾ Sozialversicherungsgesetz vom 28. März 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 51 Pos. 396) mit den Änderungen

- a) des Dekretes vom 14. Januar 1936 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 3 Pos. 24),
- b) der Verordnung vom 24. Oktober 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 95 Pos. 855),
- c) des Gesetzes vom 11. Januar 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 3 Pos. 15),
- d) des Gesetzes vom 9. April 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 26 Pos. 227) und
- e) des Gesetzes vom 23. April 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 29 Pos. 258).

³⁾ Verordnung über die Angestelltenversicherung vom 24. November 1927 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 106 Pos. 911) mit den Änderungen

- a) des Gesetzes vom 22. März 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 27 Pos. 229),
- b) der Verordnung vom 27. Dezember 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 102 Pos. 794) und
- c) des Gesetzes vom 15. März 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 39 Pos. 347).

Czwarte rozporządzenie o Funduszu Pracy.

Z dnia 5 lutego 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Artykuł I.

Ustawę o Funduszu Pracy z dnia 16 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163)¹⁾ zmienia się jak następuje:

Artykuł 15 otrzymuje następujące brzmienie:

„**Art. 15.** (1) Składki na rzecz Funduszu Pracy uiszczą winny wszystkie osoby, które na podstawie ustawy o ubezpieczeniu społecznym z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396)²⁾ i rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911)³⁾ są obowiązane do ubezpieczenia na wypadek choroby lub do ubezpieczenia emerytalnego.

(2) Składka na rzecz Funduszu Pracy wynosi 4% płacy zasadniczej, branej za podstawę przy wymiarze składek na ubezpieczenie na wypadek choroby lub na ubezpieczenie emerytalne. Składki obciążają w połowie pracobiorcę i w połowie pracodawcę.

¹⁾ Ustawa o Funduszu Pracy z dnia 16 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163) ze zmianami

- a) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 235),
- b) rozporządzenia z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 849),
- c) ustawy z dnia 14 lipca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 401),
- d) rozporządzenia o Funduszu Pracy z dnia 8 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 96),
- e) § 23 ust. 2 p. 3 rozporządzenia o udzielaniu zapomóg dla bezrobotnych z dnia 9 listopada 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 329),
- f) drugiego rozporządzenia o Funduszu Pracy z dnia 14 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 363) oraz
- g) trzeciego rozporządzenia o Funduszu Pracy z dnia 30 czerwca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 408).

²⁾ Ustawa o ubezpieczeniu społecznym z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) ze zmianami

- a) dekretu z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 24),
- b) rozporządzenia z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855),
- c) ustawy z dnia 11 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 15),
- d) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 227) oraz
- e) ustawy z dnia 23 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 258).

³⁾ Rozporządzenie o ubezpieczeniu pracowników umysłowych z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) ze zmianami

- a) ustawy z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 229),
- b) rozporządzenia z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 794) oraz
- c) ustawy z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 347).

(3) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Arbeit) wird ermächtigt, Ausnahmen von dem zum Arbeitsfonds beitragspflichtigen Personenkreis durch Verwaltungsanordnung zuzulassen.“

Artikel II.

Die Verordnung über den Arbeitsfonds vom 8. März 1940 (VBIGG. I S. 96) wird wie folgt geändert:

1. Der § 4 Abs. 2 erhält folgende Fassung:

„(2) Die Beiträge zum Arbeitsfonds sind gleichzeitig mit den Beiträgen zur Sozialversicherung an die mit dem Einzug beauftragten Kassen abzuführen. Die Vorschriften des Sozialversicherungsrechts für den Einzug der Beiträge, für Verzugszuschläge und Strafen finden auf die Beiträge zum Arbeitsfonds entsprechende Anwendung.“

2. Der § 6 Abs. 2 erhält folgende Fassung:

„(2) Der Leiter der Hauptabteilung Arbeit in der Regierung des Generalgouvernements prüft die Einziehung und Abführung der Beiträge sowie der Abgaben und Gebühren zum Arbeitsfonds bei den Einzugsstellen nach. Er ist befugt, zu diesem Zweck Einsicht in die Bücher zu nehmen, alle erforderlichen Auskünfte und Unterlagen zu verlangen.“

Artikel III.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. März 1943 in Kraft.

(2) Mit Ablauf des 28. Februar 1943 treten außer Kraft:

1. Art. 1 Nr. 1 der Verordnung über die Angestelltenversicherung vom 24. November 1927 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 106 Pos. 911) sowie sämtliche Bestimmungen dieses Gesetzes, die sich auf die Arbeitslosenversicherung der Angestellten beziehen,
2. das Gesetz über die Arbeitslosenversicherung der Arbeiter vom 18. Juli 1924 in der einheitlichen Fassung vom 24. Juli 1932 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 58 Pos. 555) mit den Änderungen der Verordnung vom 27. Oktober 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 85 Pos. 649), der Verordnung vom 24. Oktober 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 94 Pos. 849) und des Dekretes vom 14. Januar 1936 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 3 Pos. 25).

K r a k a u, den 5. Februar 1943.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Bühler

Anordnung

des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement über die Einführung der Anordnungen Nr. 1 bis 5 im Distrikt Galizien.

Vom 5. Februar 1943.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement vom 28. Februar

(3) Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Pracy) do dopuszczenia wyjątków w drodze zarządzenia administracyjnego dla grona osób, obowiązanych do uiszczania składek na rzecz Funduszu Pracy.“

Artykuł II.

Rozporządzenie o Funduszu Pracy z dnia 8 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 96) zmienia się jak następuje:

1. § 4 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„(2) Składki na rzecz Funduszu Pracy należy odprowadzać jednocześnie ze składkami na ubezpieczenie społeczne do kas, upoważnionych do ich ściągania. Przepisy ustawy o ubezpieczeniu społecznym, dotyczące ściągania składek, dodatków za zwłokę i kar, mają odpowiednie zastosowanie do składek na rzecz Funduszu Pracy.“

2. § 6 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„(2) Kierownik Głównego Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa sprawdza w odnośnych placówkach ściągania i odprowadzanie składek jako też danin i opłat na rzecz Funduszu Pracy. Jest on upoważniony do dokonywania w tym celu wglądu do ksiąg i do żądania wszelkich koniecznych wyjaśnień i dokumentów.“

Artykuł III.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1943 r.

(2) Z upływem dnia 28 lutego 1943 r. tracą moc obowiązującą:

1. Art. 1 p. 1 rozporządzenia o ubezpieczeniu pracowników umysłowych z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) jak również wszystkie postanowienia tej ustawy, odnoszące się do ubezpieczenia na wypadek bezrobocia pracowników umysłowych,
2. ustawa o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia pracowników fizycznych z dnia 18 lipca 1924 r. w jednolitym brzmieniu z dnia 24 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 555) ze zmianami rozporządzenia z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 649), rozporządzenia z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 849) i dekretu z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 25).

K r a k a u, dnia 5 lutego 1943 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Bühler

Zarządzenie

Kierownika Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie o wprowadzeniu zarządzeń Nr 1 do 5 w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 5 lutego 1943 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o założeniu Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r.

1940 (VBIGG. I S. 85) ordne ich mit Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) an:

Einzig er Paragraph.

Im Distrikt Galizien werden eingeführt:

1. Die Anordnung Nr. 1 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung vom 5. März 1940 (VBIGG. II S. 147),
2. die Anordnung Nr. 2 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Erfassung von Koksofengraphit und Retortenkohle vom 5. März 1940 (VBIGG. II S. 152),
3. die Anordnung Nr. 3 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Einschränkung des Koksverbrauchs vom 20. Juli 1940 (VBIGG. II S. 405),
4. die Anordnung Nr. 4 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung vom 10. März 1941 (VBIGG. S. 79),
5. die Anordnung Nr. 5 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement betr. die Verlängerung der Zulassung zum Kohlenhandel und der Kohlenhandelskarte vom 20. März 1941 (VBIGG. S. 109).

K r a k a u, den 5. Februar 1943.

Der Leiter
der Bewirtschaftungsstelle für Kohle
im Generalgouvernement
Dr. J e h n e

(Dz. Rozp. GG. I str. 85) zarządzam za zgodą Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Gospodarki):

J e d y n y p a r a g r a f.

W Okręgu Galizien (Galicja) wprowadza się:

1. Zarządzenie Nr 1 Kierownika Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opałowy z dnia 5 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 147),
2. zarządzenie Nr 2 Kierownika Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem uregulowania obrotu grafitem koksowym i węglem retortowym z dnia 5 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 152),
3. zarządzenie Nr 3 Kierownika Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie w celu ograniczenia zużycia koksu z dnia 20 lipca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 405),
4. zarządzenie Nr 4 Kierownika Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opałowy z dnia 10 marca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 79),
5. zarządzenie Nr 5 Kierownika Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie w sprawie przedłużenia dopuszczenia do handlu węglem i karty handlu węglem z dnia 20 marca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 109).

K r a k a u, dnia 5 lutego 1943 r.

Kierownik
Urzędu Gospodarowania Węglem
w Generalnym Gubernatorstwie
Dr J e h n e

Anordnung Nr. 6

des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung.

Vom 15. Februar 1943.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (VBIGG. I S. 85) ordne ich mit Zustimmung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) an:

Artikel I.

Die §§ 1 bis 7 der Anordnung Nr. 1 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung vom 5. März 1940 (VBIGG. II S. 147) in der Fassung der Anordnung Nr. 4 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im

Zarządzenie Nr 6

Kierownika Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opałowy.

Z dnia 15 lutego 1943 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o założeniu Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 85) zarządzam za zgodą Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Gospodarki):

Artykuł I.

§§ 1 do 7 zarządzenia Nr 1 Kierownika Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opałowy z dnia 5 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 147) w brzmieniu zarządzenia Nr 4 Kierownika Urzędu Gospodaro-

Generalgouvernement zur Sicherung und Lenkung der Brennstoffversorgung vom 10. März 1941 (VBIGG. S. 79) erhalten folgende Fassung:

„A. Bedarfsmeldepflicht.

§ 1

Die folgenden Verbraucher haben ihren Bedarf an Kohle (Steinkohle, Braunkohle) und den aus ihr hergestellten festen Brennstoffen (Briketts und Koks einschließlich Gaskoks) dem für ihren Sitz zuständigen Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zu melden:

1. Versorgungsbetriebe (Elektrizitäts-, Gas- und Wasserwerke), soweit sie überwiegend der öffentlichen Versorgung dienen. Der Bedarf von Elektrizitätswerken, die Nebenbetriebe eines meldepflichtigen Hauptbetriebes sind, ist von dem Hauptbetrieb zu melden. Soweit jedoch diese Elektrizitätswerke Strom in das öffentliche Netz abgeben, ist der Bedarf in der Meldung des Hauptbetriebes gesondert anzuführen.
2. Industriebetriebe, die von der Rüstungsinspektion betreut werden.
3. Industriebetriebe, die von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft zu A- oder B-Betrieben erklärt worden sind. B-Betriebe sind nur meldepflichtig, wenn ihr Bedarf in drei aufeinanderfolgenden Monaten jeweils mehr als 100 t beträgt.
4. Gewerbe- und Industriebetriebe, die auf Grund einer Einzelanweisung der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement ihren Bedarf anzumelden haben.
5. Sonstige Industriebetriebe, wenn ihr Bedarf in drei aufeinanderfolgenden Monaten jeweils mehr als 100 t beträgt.
6. Betriebe der Nahrungs- und Genußmittelindustrie mit Ausnahme der in § 2 Abs. 2 genannten Verbraucher.
7. Verkehrsbetriebe — mit Ausnahme der Ostbahn — sowie an Verkehrsbauten beteiligte Bauunternehmen.

§ 2

(1) Die folgenden Verbraucher haben ihren Bedarf dem für ihren Sitz zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann), wenn sie ihren Sitz in einer Distrikthauptstadt haben, dem Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement zu melden:

1. Dienststellen der Zivilverwaltung.
2. Polizei und Gendarmerie mit Ausnahme der kasernierten Einheiten und derjenigen Dienststellen, deren Bedarf über die Wirtschaftsinspektion der Waffen-~~4~~ durch Waggonbezug gedeckt wird.

wania Węgłem w Generalnym Gubernatorstwie celem zabezpieczenia i kierowania zaopatrzeniem w materiał opałowy z dnia 10 marca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 79) otrzymują następujące brzmienie:

„A. Obowiązek zgłaszania zapotrzebowania.

§ 1

Następujący konsumenci winni zgłaszać swoje zapotrzebowanie węgla (węgla kamiennego, węgla brunatnego) oraz wytwarzanych z niego stałych materiałów opałowych (brykietów i koksu łącznie z koksem gazowym) właściwemu z uwagi na ich siedzibę pełnomocnikowi okręgowemu Urzędowi Gospodarowania Węgłem w Generalnym Gubernatorstwie:

1. Zakłady zaopatrzeniowe (elektrownie, gazownie i zakłady wodociągowe), jeżeli służą przeważnie publicznemu zaopatrzeniu. Zapotrzebowanie elektrowni, będących ubocznymi zakładami głównego zakładu, podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, zgłasza zakład główny. O ile jednak elektrownie te oddają prąd do publicznej sieci, zapotrzebowanie należy podać odrębnie w zgłoszeniu zakładu głównego.
2. Zakłady przemysłowe, zaopatrywane przez Inspekcję Zbrojeń.
3. Zakłady przemysłowe, uznane przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki) za zakłady A lub B. Zakłady B podlegają obowiązkowi zgłoszenia tylko wtedy, jeżeli ich zapotrzebowanie wynosi w trzech następujących po sobie miesiącach każdorazowo ponad 100 ton.
4. Zakłady rzemieślnicze i przemysłowe, które winny zgłaszać swoje zapotrzebowanie na węgiel na podstawie pojedynczego zlecenia Urzędu Gospodarowania Węgłem w Generalnym Gubernatorstwie.
5. Inne zakłady przemysłowe, jeżeli ich zapotrzebowanie wynosi w trzech następujących po sobie miesiącach każdorazowo ponad 100 ton.
6. Zakłady przemysłu artykułów żywnościowych i środków spożywczych z wyjątkiem konsumentów, wymienionych w § 2 ust. 2.
7. Zakłady komunikacyjne — z wyjątkiem Kolei Wschodniej — jak również przedsiębiorstwa budowlane, zaangażowane w budowach komunikacyjnych.

§ 2

(1) Następujący konsumenci winni zgłaszać swoje zapotrzebowanie właściwemu z uwagi na ich siedzibę staroście powiatowemu (staroście miejskiemu), jeżeli mają swoją siedzibę w stolicy okręgu, pełnomocnikowi okręgowemu Urzędowi Gospodarowania Węgłem w Generalnym Gubernatorstwie:

1. Urzędy administracji cywilnej.
2. Policja i żandarmeria z wyjątkiem skoszarowanych jednostek i tych urzędów, których zapotrzebowanie pokrywane bywa drogą inspekcji gospodarczej Waffnen-~~4~~ przy pomocy dostawy wagonami.

3. Anstalten und Betriebe des Gesundheitswesens.
4. Dienststellen und Betriebe der Deutschen Post Osten.
5. Schulen, Institute und Museen.
6. Kriegs- und lebenswichtige Handwerksbetriebe. Diese haben die Meldung über die zuständige Kreisgliederung der Hauptgruppe Gewerbliche Wirtschaft und Verkehr in der Zentralkammer für die Gesamtwirtschaft im Generalgouvernement einzureichen.

(2) Die folgenden Verbraucher haben ihren Bedarf dem für ihren Wohnsitz (Sitz) zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) zu melden:

1. Druschkohlenverbraucher,
2. Mühlen,
3. Molkereien,
4. Gartenbaubetriebe,
5. Tabakbaubetriebe.

(3) Straßenbauunternehmen haben ihren Bedarf dem für ihren Sitz zuständigen Straßenbauamt zu melden.

§ 3

(1) Der Bedarf ist für jede Verbrauchsstelle, an deren Bahnadresse geliefert werden soll, gesondert zu melden.

(2) Soweit nach § 2 der Kreishauptmann (Stadthauptmann) und das Straßenbauamt die Bedarfsmeldungen entgegennehmen, haben diese Stellen die Bedarfsmeldungen auf ihre Richtigkeit zu prüfen und in doppelter Ausfertigung eine Sammelmeldung mit einer Liste der einzelnen Verbraucher und des von ihnen gemeldeten Bedarfs bei dem Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement einzureichen.

(3) Für die Einzelmeldung und die Sammelmeldung sind amtliche Vordrucke zu verwenden, die bei den nach §§ 1 und 2 zur Entgegennahme der Bedarfsmeldungen zuständigen Stellen erhältlich sind.

§ 4

(1) Die Meldung des Bedarfs der in §§ 1 und 2 genannten Verbraucher und die Sammelmeldungen sind jeweils bis zum 5. eines Monats für den folgenden Monat (Bedarfsmonat) bei dem Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement einzureichen.

(2) Ein Verbraucher darf für einen Bedarfsmonat jeweils nur einmal eine Bedarfsmeldung einreichen.

§ 5

(1) Industrielle Verbraucher, die nicht zu den in § 1 genannten gehören, beantragen die Zuweisung von Kohle und aus ihr hergestellten festen Brennstoffen bei der fachlich zuständigen Gruppe der Hauptgruppe Gewerbliche Wirtschaft und Verkehr in der Distriktskammer für die Gesamtwirtschaft. Diese leitet den Antrag im Falle der Befürwortung an den Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement weiter.

3. Zakłady i instytucje sanitarne.
4. Urzędy i zakłady Niemieckiej Poczty Wschodu.
5. Szkoły, instytucje i muzea.
6. Zakłady rzemieślnicze ważne pod względem wojennym i życiowym. Winny one podać zgłoszenie o właściwym ugrupowaniu powiatowym Grupy Głównej Gospodarka Przemysłowa i Ruch w Izbie Centralnej dla Gospodarki Ogólnej w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Następujący konsumenci winni zgłaszać swoje zapotrzebowanie właściwemu z uwagi na ich miejsce zamieszkania (siedzibę) staroście powiatowemu (staroście miejskiemu):

1. Konsumenci węgla mielonego,
2. młyny,
3. mleczarnie,
4. zakłady ogrodnictwa,
5. zakłady uprawy tytoniu.

(3) Przedsiębiorstwa budowy dróg winny zgłaszać swoje zapotrzebowanie właściwemu z uwagi na ich siedzibę urzędowi budowy dróg.

§ 3

(1) Zapotrzebowanie należy zgłaszać osobno dla każdego miejsca konsumpcji, pod którego adresem kolejowym ma nastąpić dostawa.

(2) Jeżeli według § 2 starosta powiatowy (starosta miejski) i urząd budowy dróg przyjmują zgłoszenia zapotrzebowania, to urzędy te winny zbadać zgłoszenia zapotrzebowania pod względem ich zgodności i złożyć w podwójnym egzemplarzu zgłoszenie zbiorowe z wykazem poszczególnych konsumentów i zgłoszonego przez nich zapotrzebowania pełnomocnikowi okręgowemu Urzędu Gospodarowania Węgłem w Generalnym Gubernatorstwie.

(3) Do zgłoszenia pojedynczego i do zgłoszenia zbiorowego używać należy urzędowych formularzy, które otrzymać można w placówkach, właściwych do odbioru zgłoszeń zapotrzebowania według §§ 1 i 2.

§ 4

(1) Zgłoszenie zapotrzebowania konsumentów, wymienionych w §§ 1 i 2 i zgłoszenia zbiorowe składać należy każdorazowo do dnia 5 miesiąca na następny miesiąc (miesiąc zapotrzebowania) u pełnomocnika okręgowego Urzędu Gospodarowania Węgłem w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Jednemu konsumentowi wolno złożyć zgłoszenie zapotrzebowania na jeden miesiąc zapotrzebowania każdorazowo tylko jeden raz.

§ 5

(1) Konsumenci przemysłowi, którzy nie należą do wymienionych w § 1, wnoszą wniosek o przydział węgla i wytwarzanych z niego stałych materiałów opałowych do fachowo właściwej grupy Grupy Głównej Gospodarka Przemysłowa i Ruch w Izbie Okręgowej dla Gospodarki Ogólnej. W wypadku przychylenia się, przekazuje ona wniosek pełnomocnikowi okręgowemu Urzędu Gospodarowania Węgłem w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Gewerbliche Verbraucher, die nicht zu den in §§ 1 und 2 genannten gehören, beantragen die Zuweisung von Kohle und aus ihr hergestellten festen Brennstoffen bei der zuständigen Kreisgliederung der Hauptgruppe Gewerbliche Wirtschaft und Verkehr in der Zentralkammer für die Gesamtwirtschaft im Generalgouvernement. Diese leitet den Antrag im Falle der Befürwortung an den zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann), wenn der gewerbliche Verbraucher seinen Sitz in einer Distrikthauptstadt hat, an den Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement weiter. Ist eine Kreisgliederung der Hauptgruppe Gewerbliche Wirtschaft und Verkehr nicht vorhanden, so wird der Antrag unmittelbar beim Kreishauptmann (Stadthauptmann) bzw. Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement eingereicht.

§ 6

(1) Soweit nicht der Bedarf durch Waggonbezug ab Erzeugungsstätte gedeckt wird, erfolgt die Zuweisung von Kohle und aus ihr hergestellten festen Brennstoffen durch Ausstellung eines Bezugscheines. Der Bezugschein wird von derjenigen Stelle ausgestellt, bei der der Bedarf zu melden (§ 1, § 2 Abs. 1 und 2) bzw. an die der Antrag weiterzuleiten ist (§ 5 Abs. 1 Satz 2 und Abs. 2 Satz 2). Im Fall des § 2 Abs. 3 wird der Bezugschein durch den Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement ausgestellt.

(2) Abs. 1 gilt entsprechend für die Versorgung des Hausbrandes, soweit hierfür nicht Kohlenkarten vorgesehen sind.

(3) Der Bezugschein wird durch die zur Entgegennahme der Bedarfsmeldung bzw. des Antrages zuständige Stelle ausgehändigt. Ist die Bedarfsmeldung bzw. der Antrag über eine Gliederung der Hauptgruppe Gewerbliche Wirtschaft und Verkehr in der Zentralkammer für die Gesamtwirtschaft im Generalgouvernement einzureichen, so wird der Bezugschein durch diese Stelle ausgehändigt.

(4) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) meldet jeweils am 15. und letzten Tage eines Monats die von ihm durch Ausgabe von Bezugscheinen zugewiesene Kohlenmenge getrennt nach den in § 2 Abs. 1 und 2 aufgeführten Verbrauchergruppen und nach deutschem und polnischem Hausbrand sowie die von ihm auf Kohlenkarten zugewiesene Menge dem zuständigen Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement.

B. Buchführung, Lagerung und Meldung der Lagerbewegung.

§ 7

(1) Die in § 1 genannten Verbraucher haben über den Eingang, Verbrauch und Lagerbestand an Kohle und aus ihr hergestellten festen Brennstoffen getrennt nach Herkunftsrevier und Sorten laufend Buch zu führen.

(2) Kohle und Koks sind nach Sorten (Grob-, Mittel- und Feinkohle) getrennt zu lagern. Derselben sind Koks und Gaskohle aus dem ober-schlesischen und Karwiner Revier von sonstigen Kohlensorten getrennt zu lagern.

(2) Konsumentei przemysłowi, którzy nie należą do wymienionych w §§ 1 i 2, wnoszą wniosek o przydział węgla i wytwarzanych z niego stałych materiałów opałowych do właściwego ugrupowania powiatowego Grupy Głównej Gospodarka Przemysłowa i Ruch w Izbie Centralnej dla Gospodarki Ogólnej w Generalnym Gubernatorstwie. W wypadku przychylenia się, przekazuje ona wniosek do właściwego starosty powiatowego (starosty miejskiego), jeżeli konsument przemysłowy ma swoją siedzibę w stolicy okręgu, do pełnomocnika okręgowego Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie. Jeżeli nie istnieje ugrupowanie powiatowe Grupy Głównej Gospodarka Przemysłowa i Ruch, to wniosek składa się bezpośrednio u starosty powiatowego (starosty miejskiego) wzgl. u pełnomocnika okręgowego Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 6

(1) Jeżeli zapotrzebowanie nie jest pokryte dostawą wagonami loco miejsce eksploatacji, przydział węgla i wytwarzanych z niego stałych materiałów opałowych następuje przez wystawienie karty nabywczej. Kartę nabywczą wystawia ta placówka, w której należy zgłosić zapotrzebowanie (§ 1, § 2 ust. 1 i 2) wzgl. ta placówka, której należy wniosek przekazać (§ 5 ust. 1 zdanie 2 i ust. 2 zdanie 2). W wypadku § 2 ust. 3 kartę nabywczą wystawia pełnomocnik okręgowy Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Ust. 1 obowiązuje odpowiednio w stosunku do zaopatrzenia gospodarstwa domowego, o ile nie są w tym celu przewidziane karty węglowe.

(3) Kartę nabywczą wydaje placówka właściwa do odbioru zgłoszenia zapotrzebowania wzgl. wniosku. Jeżeli zgłoszenie zapotrzebowania wzgl. wniosek składać należy przez ugrupowanie Grupy Głównej Gospodarka Przemysłowa i Ruch w Izbie Centralnej dla Gospodarki Ogólnej w Generalnym Gubernatorstwie, to kartę nabywczą wydaje ta placówka.

(4) Starosta powiatowy (starosta miejski) zgłasza każdorazowo właściwemu pełnomocnikowi okręgowemu Urzędu Gospodarowania Węglem w Generalnym Gubernatorstwie w dniu 15 i w ostatnim dniu miesiąca przydzieloną przez niego, przez wydanie kart nabywczych, ilość węgla oddzielnie według grup konsumpcyjnych, wymienionych w § 2 ust. 1 i 2 oraz według niemieckiego i polskiego gospodarstwa domowego jak również przydzieloną przez niego na karty węglowe ilość węgla.

B. Księgowanie, trzymanie na składzie i zgłaszanie ruchu składowego.

§ 7

(1) Wymienieni w § 1 konsumenci winni prowadzić bieżąco księgę przychodu, konsumpcji i stanu składu węgla i wytwarzanych z niego stałych materiałów opałowych oddzielnie podług rewiru pochodzenia i sort.

(2) Węgiel i koks należy trzymać na składzie według sort (węgiel gruby, średni i miły). Podobnie trzymać należy na składzie koks i węgiel gazowy z rewiru górnośląskiego i karwińskiego oddzielnie od innych sort węgla.

(3) Jeder lagerhaltende Kohlenhändler hat gemäß den vom Distriktsbeauftragten der Bewirtschaftungsstelle für Kohle im Generalgouvernement erteilten Weisungen die Lagerbewegung (Zugang, Abgang, Lagerbestand) zu melden.“

Artikel II.

Diese Anordnung tritt am 1. März 1943 in Kraft.

Krakau, den 15. Februar 1943.

**Der Leiter
der Bewirtschaftungsstelle für Kohle
im Generalgouvernement
Dr. Jehne**

(3) Każdy, utrzymujący skład handlarz węgla, winien stosownie do instrukcyj, udzielanych przez pełnomocnika okręgowego Urzędu Gospodarowania Węgiem w Generalnym Gubernatorstwie, zgłaszać ruch składu (przychód, rozchód, stan składu).“

Artykuł II.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1943 r.

Krakau, dnia 15 lutego 1943 r.

**Kierownik
Urzędu Gospodarowania Węgiem
w Generalnym Gubernatorstwie
Dr Jehne**

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G.m.b.H. Krakau, Poststraße 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Vierteljährlich 12,— Zloty (6,— RM.) einschließlich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.). Bezüge im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezüge im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschleiftach 110. Geschäftsräume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstraße 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBIGG. (früher: Verordnungsblatt GGP 1/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: kwartalnie 12,— złotych (6,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 złotych (—,10 RM.). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacają inną prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Uniwersitätsstrasse 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. 1/II).